

Smotra Dalmatinska

Dodatak „Objavitelju Dalmatinskomu“
(La Rassegna Dalmata)

Cijena je na godinu «Objavitelju Dalmatinskomu» i «Smotri Dalmatinskoj» za Austro-Ugarsku Kr. 12.—; samom «Objavitelju Dalmatinskomu» Kr. 6.—; samoj «Smotri Dalmatinskoj» Kr. 8.—; Na polugodište i na tri mjeseca plaća se surazmerno. Pojedini brojevi stojte 10 para, a zastareni para 20.

Pitanja za predbrojbu, uz koja nema dotičnih sveta, ne će se ni u kakav obzir uzeti; pitanja za uvrste, uz koja nema priljne preplate, biti će povraćena. — Preplate se šalju poštanskim naputnicama. — Rukopisi se ne vraćaju. — Neplaćena se pisma ne primaju. — Pisma i novce treba šaljiti Uredju Objavitelja Dalmatinskog u Zadru.

IZLAZI SRIJEDOM I SUBOTOM

RAT.

Telegrafni-Korrespondenz-Bureau.

Jedanaesta bitka na Soči.

Izvještaji austrijsko-ugarskog glavnog stana.

BEČ, 1. Službeno se javlja:

«1. septembra 1917.»

Talijansko bojište:

Jučer prije podne nije na Soči bilo ovećih bojeva. Popodne razmahala se novo bitka na više mesta između Tolmina i Vipave. Na sjeveru od Kala, kod Madoni i Britofa ojaki su talijanski napadi odbijeni. Kao pregađnji dana bilo je brdo Sv. Gabrijel ponovo pozorištem ljudog rvanja. Brojem nadmoći nepadači udariše sa sjevera i zapada na našu hrabru posadu. Na sjevernoj strani brda bilo je težište boja. Naša svake povhale vrijedna pješadija dočekala je, prelazeći više puta samsa na protuuder, sve navale. Kod Gorice, u dolini Vipave preduzeo je neprijatelj, poslije žestokih neglih napada artilerijskom vatrom, više pojedinačnih udara, koje su mahom odbili. Na istoku od Gorice naše jurišne čete zaustavile jedan komad talijanskog opkopa i iznješe 6 talijanskih oficira, 140 momaka i 4 mitraljeza.

Trst bio je iznova cilj napada talijanskih letjelica. Biskupska je palala oštećena.

BEČ, 2. Službeno se javlja:

«2. septembra 1917.»

Talijansko bojište:

Talijanski letnici napadali su i jučer po više puta otvorenim grad Trst. Ovi su bacili svega 70 bomba. Jučer na Soči oveći su bojevi izostali. Talijanski djelimični napadi na visoravni Bainšća-Sveti Duh, kod Gorice i kod Jamja propali su; naše su im jurišne čete odvratile uspiješnim protupreduzećima. U području brda Sv. Gabrijela naši topovi ujests dali naprijed neprijateljskim masama. Tamo je u noći prije 1. septembra ostalo zarobljeno u rukama hrabrih branilaca 10 oficira i 315 ljudi, iz šest talijanskih pukovnija.

BEČ, 3. Službeno se javlja:

«3. septembra 1917.»

Talijansko bojište:

Jučer prije zore naša su preduzeća na brdu S. Gabrijelu potaknula živahnijih bojeva, koji su povoljno protekli. Popodne i na večer propadoše na sjevernoj padini brda jaki talijanski napadi. I istočno od Gorice, kod Jamja, neprijateljevi su zagoni prošli našljavo.

Talijanski letnici osuli su bombama više mješta zapadne istarske obale. Eskadra neprijateljskih zrakoplova, koja je išla prema Trstu, protjerana je od naših hidroplana, prije nego je doprla svome cilju.

Doglavlja generalnog štaba.

Ostali izvještaji austrijsko-ugarskog i njemačkog glavnog stana od 1., 2. i 3. septembra nalaze se u «Objavitelju Dalmatinskomu».

DON MARKO VEŽIĆ, JADRTOVAC:

IZA ŽRTAVA.

(Nastavak).

Ukućani se dosjećaju, na kojih su, što li je Marija sramotna i udesna odumila. Njiju nije dosta njezine krv, ona hoće, da se i Gagićeva proljeva, neokajano ime sramoti, a na sve njihovo. Božje proklestvo i pokaranje nateže. Stoga krvozrđena uzelu svojom neopravnom jezičinom celjao dražiti i izazivati, da bi se toga sramilo i otucano u beskućno ciganče, a kamo li neće pitomi i kršćanski Gagići, kad kog njih dosada nije drugačije bivalo, već da je jedno drugo svegjer stuje, ako bi se na mahove i trenutačno i skunjio te ko prikrno žikav ljubavi. Nije kršćansko čeljade do sramote, a kamo li još do sramotnjega rvanja i do grijehotina proljevanje njevine krv, pa se jedno po jedno, iko amo, tko tamo, uzelu (Mandini) domari izmizati i za poslon se opremati, da ih nije kod kuće i da ih blato iz Marijina brloga ne poprska. Kraj ovoga doješto je čvrsto osvjeđeno, niti to taja, da nije dostojno, da se ovo unaprijed ponavlja i da se po ovaj bašbožučki način kupi haračiuk kod Gagića, a sa puta izognuto gologušće da otimlje čeljadi mir i rad, pa čak i blagoslov Božji. Svako se boji, da ne nasrne nesretni i udesni čas, pa da koje zbgou Mariju svoga Boga ne uvrijeđi. Niti tko Mariju goni, ni nagoni; neka se ne dođe nikakva kučnoga posla, ko i nije, otakda je Gagićima prešla, — da je kojom srećom, mjesto nje, zmja šarluja! Nu štoga smicati kučnu čeljad s punta, koja je voljna i svoje uzdržati i na njemu se održati? Nije se ni dosada tko Jozanovu koljenu i njegovoj kapi rugao, pa bi ono željelo, da toga ni unaprijed ne buđe.

Poštreni podmornički rat. Potopljene lagje.

BERLIN, 1. (Wolff-Bureau). U Sredozemnom Moru potopljeno je panovo 46.000 tona. Dana 22. augusta potopljena je na jugu od Krfi pomoćna krstarica «Gale II», sa 200 momaka francuske krfiske eskadre i sa nekoliko srpskih oficira. Četiri srpska pukovnika, među njima jedan zapovjednik divizije, bježu zarobljeni.

BERLIN, 3. U Engleskom kanalu i Atlantskom Oceanu potopljeno je 17.598 nčistih tona.

Otkad je počelo neograničeno podmorničko ratovanje, potopljeno je već preko šest milijuna tona.

Nijemci osvojili Rigu.

BERLIN, 3. (Službeno). Riga je osvojena.

Sukob njemačkih i engleskih ratnih lagja.

BERLIN, 2. Dana 1. septembra izjutra jedna naša zaštitna patrola navalila je na sjeveru od Horns-Riffa na engleske krstarice i torpedače. Poslije kratkog okršaja neprijatelj, kojega su naši letnici osuli bombama, umakao je udaru jačih bojni snaga. Četiri neprijateljska ribarska broda, što su se upotrebljavala kao prednje straže, oštećena su te su se nasukala na kraj u danskim suverenskim vodama.

RINGKÖBING, 1. Oko 7 s. izjutra zbio se pomorski okršaj pred Bjerggardskrom obalom, u kojemu četiri njemačke lagje za mjeće nagnute su od devjake engleske flote na žalo. Pošto su se nasukale, Englezzi su ih dalje bombardovali, te su granate udarile do u fjord Ringkōbinge, a neke i u samo mjesto Bjerggaard, gdje su jednu kuću oštetiile, ali nijesu nikoga ranili. Iskrcalo se nekih 100 njemačkih mornara. Novine pišu, da su dva njemačka mornara ubijena, a nekolicina da su ranjeni.

RUMUNJSKA FRONTA:

Na Seretu naši su odjeljci provalili zajedno se njemačkim u neprijateljske opkope, naniješće neprijatelju znatnih gubitaka, iznješe 3 oficira, 60 vojnika zarobljenih i oteže 7 mitraljeza i drugog ratnog materijala.

slijednim visovima Srbi preduzeše, poslije žestoke artilerijske i minske pripreme, i danas čestih ali neuspjelih napada, koje su platili najtežim gubicima. Trokratni napadi mahom su odbijeni. Preko dana potrošila se velika množina granata i mina. Otele su se tri mitraljeze, veliki broj pušaka i drugog ratnog materijala. Uspješna vatra naše artilerije na vrijeme je ugušila neprijateljske napade.

Da raznim točkama fronte Mahmudija-Galac puščana i pojedinačna topovska vatra.

SOFIJA, 3. Izvještaj generalnog štaba, 2. septembra:

Macedonska fronta:

U okolici Bitolja živahna artilerijska vatra. Neprijateljski bataljon napade na naše pozicije, istočno od sela Raštana, ali protunapadom bi uzbijen i morade se povući sa krvavim gubicima i izgubiti nekoliko zarobljenika.

Na Dobropolju Srbi preduzeše izjutra napad, ali bježu lako odbijeni. Nekoliko automatskih pušaka i drugog ratnog materijala ostade u našim rukama. Napadi, što su Srbi već tri dana preduzimali u dobropolskom kraju, stali su ih izvadno teških gubitaka, a nijesu ništa postigli. U odsječku samog jednog našeg bataljuna izbrojilo se preko 400 srpskih lješnica.

Na desnoj obali Vardara živahna artilerijska vatra.

Rumunjska fronta:

Na Seretu naši su odjeljci provalili zajedno se njemačkim u neprijateljske opkope, naniješće neprijatelju znatnih gubitaka, iznješe 3 oficira, 60 vojnika zarobljenih i oteže 7 mitraljeza i drugog ratnog materijala.

Stockholmska konferencija odgođena.

STOCKHOLM, 3. Buduć da pregovori na konferenciji između saveznika u Londonu ne obećavaju, da će se pitanje o poslošima skoro riješiti, odlučio je odbor za organizaciju stockholmske konferencije, da je ne sazove za 9. septembra, nego da odredi novi rok, koji će se strankama saopći, netom se odaslanstvo ruske organizacije povrati iz Londona.

Prilike u Rusiji.

Vojničko strahovanje u Kazanu.

AMSTERDAM, 2. Stockholmski dopisnik lista «Allgemeine Handelsblad» donosi da ruske strane, da u Kazanu vlast vojničko strahovanje. Vojnici su zapalili nekoliko kuća. Dučanstvo bježi; traže se čete iz drugih gradova.

Ruska je vlast javila svim članovima obitelji Romanova, da moraju očekivati, da će konstituanta progmati sve Romanove.

«Republikansko Središte».

STOCKHOLM, 4. «Svenska Tagbladet» javlja iz Haparande: U Rusiji se obrazovalo društvo, pod

oko priviriva, a jatagan s ruke na ruku premeće, Bog, Kralj, Otažbina zanosno i oduševljeno uzdiži, a tekar Zublito škrive, kad tko dušmanina kletva spomene.

Mobilizacija je obavljena, svak se svojoj dužnosti odazivlje i tko je za kraljev barjak, poda nj i stupi. I Gagići su oduši sinovi svoje hrvatske otažbine i oni će svome prevedom Kralju dati, što od njih zapisati.

Baš i nije mobilizacija Gagića, vanda uštinula, U jačoj i brojnijoj obitelji moja župe, pa ne odječiti od kućnoga praga već, jedno. Nikolu, malo je to i, s malim, ništa. Ništo je tko stoga što na Gagićevi mraknji, a kamo li kivan na nje očima izbjeglio, što oni amo ostali goli i bez temelja i bez branitelja. Najstariji se Markiza i vođio bez desne pete na nozi, dobrih ohromio i taki mobilizaciju iščekao. Anteša vrijećem bio živo srebro, svegjer za novotarijama čezno, pa mu se sa njih i oko prolilo. Na nečaju nabijao kapsule, da s ostalima u selu proslavi porođenje Gospodinovo. Nesrestom, da šta, sa upaljene kapsule vrti iskra i u desno mu se oko zaori. Tari danas i otiči nečistim rukavom, ne lijeći sutra, rastrovalo se oko, kolik šaka skočilo i oteklo, a kad otek popušta, onda i očinja svjetlost utrnula. I Anteša se kipom i snagom izvi do ljubine, ali jednook, a taki za kralja nje. — U Martinu, se Gagići nijesu nasiđali. Još od djetinstva bolest ga je nasiđevala i nikako mu ne dala popuniti i grane mladostis mlađikovim oštiti, već zakukao, godina se dočepao, a snage niti je, niti će. Na poljskome trudnom tegu i u njega je srca ko i u slivenog Anteša, ali što pomaze srce, kad mišice drmaju, a ruke laju.

Nikola je tjelesnom snagom ko i plemenitošću srca te svojim umnim sposobnostima nadmošio svu ostalu braću. Braća su to pripoznavala i

nazivom «republikansko središte», koje traži da se stvari jaka vladina moć, da se uspostavi stega u vojski, da se ratuje do konačne pobede i da se otvoriti konstituanta.

Kornilove reforme.

LONDON, 4. «Times» javlja iz Petrograda, da je Kornilov pozvao vladu, neka žurno izvede reforme, koje je on predložio.

Rađničko i vojničko vijeće protiv Kornilova.

BERLIN, 4. Razne novine pišu, da je rađničko i vojničko vijeće u Petrogradu — kako «Morning Post» javlja — zatražilo da Kornilov bude opozvan i da je sa većinom od dvije trećine odlučilo da pita, neka ruska vojska prekine svaku ofenzivnu djelatnost.

Ruski ministar na optuženičkoj klupi.

Parnica protiv Suhomilinova i njegove žene.

PETROGRAD, 3. Parnica protiv Suhomilinova. Predsjednik dume Rodžjano napada na Suhomilinova, koji da je svojim otporom protiv nastojanja dume i svojim kažnjivim nemarom u organizovanju ruske vojske, pogoršao njeno stanje, tako da nekadašnji veliki knez Nikola izjavio, da u takovim prilikama nije moguće dalje ratovati. Tada se sam Rodžjano pozvao u Galiciju, gdje je upoznao strašnu istinu, da sva odgovornost za ogromne gubitke za uzmicanje iz Gorlice pada jedino na Suhomilinova. Komisija je odmah konstatovala njegovu krivicu i Car ga je na to protjerao.

Novi ministri.

Dr. Ludovik Ćwiklinski, radio se god. 1853. u Gnesnu, pošto je dovršio filozofske nauke, posvetio se učiteljstvu; god. 1876. bi imenovan izvanredni, a 1879. g. redovitim profesorom za klasičnu filologiju na sveučilištu u Lavovu. God. 1902. bi pozvan kao ministarstveni savjetnik s nazivom i karakterom odjeljog predstojnika na ministarstvo za bogoslovje i nastavu, a na ovom je ministarstvu 1904. imenovan odjeljnim predstojnikom. God. 1910. podijeljeno mu je dostojarstvo tajnog savjetnika. Od 23. juna upravlja ministarstvom za bogoslovje i nastavu.

Dr. Viktor Mataja radio se u Beču god. 1857. Kad je svršio pravne nauke, služio je za osam godina kod uredu donjaustrijske trgovske komore. Od god. 1884. bijaš privatnim docentom na bečkom sveučilištu, a god. 1890. izvanrednim, 1892. redovitim profesorom političke ekonomije na sveučilištu u Innsbrucku. Zadnje je godine bio pozvan kao ministarstveni savjetnik u ministarstvo trgovine, gdje je 1902. postao odjeljnim

je bila povjerena uprava ministarstva trgovine. Dr. Matija je od god. 1910. udijeljeno dostojanstvo tajnog savjetnika.

Dr. Karlo barun Banhans rodio se god. 1861. u Klášteru kod Hradišta-Mnichova u Českoj. God. 1884. ušao je u službu kod generalne direkcije austrijskih državnih željeznica, a 1886. pozvan je u ministarstvo trgovine. Druženac opet u status ministarstva za željeznicu, postade god. 1903. ministarstvenim savjetnikom, a 1906. postavljen je kao upravitelj direkcije sjeverne željeznice a u isto je doba i imenovan odjeljnim predstojnikom. 1913. odlikovan je dostojanstvom tajnog savjetnika. Od 23. juna ov. god. upravljaše barun Banhans ministarstvom za željeznicu.

Dr. Hugo vitez pl. Schauer rodio se god. 1862. u Leibnitzu u Štajerskoj. Kad je svršio pravno-državne nauke stupio 1884. u državnu službu na pokrajinskom sudu a Gracu. Više je godina služio tu i kod okrugnog suda u Voitsbergu, pak je pozvan na ministarstvo pravde. Tu postade god. 1905. ministarstvenim savjetnikom, 1909. odjeljnim predstojnikom. 1917. podijeljeno mu je dostojanstvo tajnog savjetnika. Vitez Schauer povjeren je bila uprava ministarstva pravde od 23. juna 1917.

Emil vitez Homann Herlamberški rodio se god. 1862., izuči pravne nauke u Beču i montaničke nauke na rudarskoj akademiji u Leobenu. Imenovan 1887. rudarskim pioncem, postade 1894. višim rudarskim povjerenikom, a u tom je svojstvu pozvan god. 1899. na ministarstvo poljodjelstva. God. 1907. imenovan je ministarstvenim savjetnikom. Od 1909. bio je odjeljnim predstojnikom na ministarstvu za javne radnje. Vitez Homann, koji je u marcu o. g. bio odlikovan dostojanstvom tajnog savjetnika, upravljaše od 23. juna ministarstvom za javne radnje.

Dr. Ferdinand barun Wimmer rodio se god. u Persenbeagu. Pošto je izučio pravne nauke, služio je kao prislusnik najprije kod bečkog trgovackog suda, tada kod donjoaustrijskog financijskog odjeljinstva, odakle je 1891. bio pozvan na ministarstvo financije. God. 1905. postade baronom, a od 23. juna ov. god. povjeren mu je uprava ministarstva financije.

Dr. Ivan vitez Žolger, rođen 1867. u Devini kod Slovenske-Bistrici. Pošto je izučio pravne nauke i postao doktorem prava (sub auspiciis imperatoris), stupio je 1894. god. u administrativnu službu u Štajerskoj. Iza dugogodišnjeg službovanja kod političkih vlasti ove zemlje, pozvan je 1898. na ministarstvo za logoštvje i nastavu, a odatle 1902. na predsjedništvo ministarskog vijeća, gdje mu je od 1907. povjeren uprava državnopravnog odjela. God. 1915. imenovan odjeljnim predstojnikom bio je 1917. odlikovan viteštvom. On priпадa već od god. 1899. kao privatni docent pravnom fakultetu bečkog sveučilišta a član je ispitne komisije za državnu znanost.

Podmaršal Karlo Czapp pl. Birkenstetten, rodio se 1864., ugje, pošto dovrši tehničku vojnu akademiju, 1885. kao putnici u 12. korsku artillerijsku pukovniju. God. 1893. bi imenovan satnikom u generalnom štabu, 1900. majorom, 1904. potpukovnikom a god. 1907. pukovnikom. God. 1912. postade general-majstor, 1915. podmaršalom. Podmaršal pl. Czapp među ostalim odlikovan je krstom za vojničke zasluge drugog razreda s ratnom dekoracijom i redom željezne krune drugog razreda s ratnom dekoracijom. Od septembra 1915. služi kao odjeljnim predstojnik u ministarstvu za zemaljsku obranu; od 23. juna 1917. povjeren mu je uprava ovog ministarstva.

Dr. Julije pl. Skrzypna Twardowski, rodio se 1874. god., stupio je, pošto je izučio pravne nauke 1898. u službu kod financijskog odjeljinstva, ali je bio iste godine pozvan na ministarstvo za trgovinu. 1908. kao ministarstveni tajnik bi prihvaten u status ministarstva za javne radnje, a god. 1911. dodijeljen je uredu ministra za Galiciju, gdje je 1915. postao ministarstvenim savjetnikom. 1917. imenovan je odjeljnim predstojnikom — a provizorno su mu bili povjereni poslovni ministra Dra Bobržynskoga.

Dr. Ivan Horbaczewski rodio se god. 1854. u Zarubinetzu kod Tarnopola. Izučio je medicinske nauke na bečkom sveučilištu a zatim postane tamo asistent učiteljske stolice za medicinsku kemiju. 1883. postade izvrarednim, a 1884. redovitim profesorom ove struke na češkom sveučilištu u Pragu, gdje je bio na čelu medicinsko-kemiskog zavoda. Od god. 1898. pripada zemaljskom zdravstvenom vijeću, od god. 1906. vrhovnom zdravstvenom vijeću. 1909. pozvan je Dr. Horbaczewski kao doživotni član u gospodsku kuću carevinskog vijeća.

Uru, te nasnu, svladaju i pobijaju trutove i nameštne klete, koji njihove trude labali, a krv pijukali, — nije Marija dijete, da se juče rodiла, te ne razumije, da od prilike i, s malim, svi Gagićevi o njojzi pojednako sude i o njezinu gnjilome neradu i «karonistvu», a ako muće i svjetlu svojih tajna ne oda-vaju, bit će, da im je u računu.

Ovo otajno nehaštvo brojne Gagićeve celjadi i neočutnost prama Mariji, ko da je drvena Marija, što da u njojzi pobudi, već, uz prvašnji bijes, kad joj nedrago dali, a milovanu oteli, još i mržnju, te prve obrisaje usudne, da se ne posveti, dokle im se ne osveti?

Nu što bi Mariju bilo do toga dovelo, da odrveni, smalike i poput spuža na živu, uglejenu da cvrće ugne, da ne bi osvetne misli, koja ju je zabiljala i maštom joj upaljenih moždana pred oči dočaravala sliku, da su svi Gagići kugljela savite i smotrene vune u njezinu ruci i u njezinu vlasti, i da će je, kad li tadi li, na lomači spaliti, a prah u vjetar sasuti, neka nije vraga ni o njega spomena — bi kruta realnost, kad očuti pod svojim srcem plod vjenčane sveze sa Nikolom, da je, biva, zatrudnjela, a što rodi, nikako se drugačije ne može zvati već Gagić... Da Marija Gagićima sokolove ragja, a njihovu žliku rađenice, umjesto da ih ponudi ovačnom baštem, da svoje silničko i sramotno celo njeome poprskaju! Koja im druga nagrada patri? Zar joj nijesu oteli srce, oteli Mikića, i u zamjenu je ponudili glavicom luka crljenca?

(Slijedi).

Dr. Fridrik barun Wieser, rodio se 1851. god. u Beču. Izučio državno-pravne nauke na bečkom sveučilištu, stupi u službu kod donjoaustrijskog finansijskog ravnateljstva. God. 1883. usposobio se za katedru političke ekonomije i bio je naredne godine imenovan izvanrednim profesorom ove znanosti na praskoj njemačkoj univerzitetu. God. 1889. bi imenovan tu redovitim profesorom, 1903. pozvan je na bečko sveučilište. Od maja 1917. pripada barun Wieser gospodskoj kući carevinskog vijeća.

Ernest grof Silva-Tarouca rodio se god. 1860. Došao izuči državno-pravne nauke službu je s početka kod političke administrativne vlasti u Českoj, ali se za tim posveti uređivanju svog gospodarstva. Grof Silva-Tarouca, koji je doživotni član gospodarske kuće, bio je nekoliko godina zastupnikom u Carevinskom Vijeću i u češkom saboru. Udaljenju mu je komorničko dostojanstvo a od 1902. i ono tajnog savjetnika. God. 1917. imenovan je potpredsjednikom gospodarske kuće carevinskog vijeća.

Ukinuće vojne sudbenosti za civilne osobe.

Uslijed zaključka zastupničke kuće od 6. jula 1917., izgubile su carske naredbe o vojnoj sudbenosti svoju privremenu zakonsku snagu. Ditanje, što da bude se istragama koje su na temelju tih naredaba u toku kod vojnih suda, imalo se je riješiti drugim zakonom. No buduće da do toga zakona nije još došlo, sudovi su različito odlučivali o tome, da li su za dalje provedenje istraga nadležni vojnički ili gragjanski sudovi.

Tim se je pitanje tu skoro bavio Vrhovni sudski i kasacioni dvor, te je pristalo uz mnenje Vrhovnog domobranskog Suda, da je za kaznene istrage, koje su, na temelju carskih naredaba od 25. jula i 4. novembra 1914. protiv civilnih osoba, doznačene vojničkim sudovima, a nijesu još osudu na vojničkom suda konačno riješene, nastupila sada opet nadležnost civilnih sudova, te ih s toga vojni sud ne smije dalje nastavljati ni konačno rješavati.

No ovim rješenjem Vrhovni dvor ne će da prejedikuje pitanje o nadležnosti u slučajevima u kojima već postoji osuda, koja još nije postala pravomoćna.

Ministarstvo je pravde naredilo državnim odjeljinstvima, da se kod svojih prijedloga države ove odluke Vrhovnog sudskeg i kasacionog dvora i da zatraže od vojničkih odjeljinstava, da im u stupu sve istrage koje se nalaze još kod vojnih sudova, i koje padaju pod nadležnost civilnih sudova.

BITKA NA SOČI.

Razočaranje i nezadovoljstvo u Italiji.

ZURICH, 31. Veliki talijanski listovi već dvoje, da li će uspjeti postignuće konačnog cilja talijanske ofenzive, naime osvojenje Trsta. «Corriere della Sera» piše, da jedanaesta bitka na Soči nipošte neće donijeti tako popularnim osvojenju, kao što je bilo osvojenje Gorice u kolovozu 1916.

ŽENEVA, 1. Prema vijestima iz Italije spremanju se iamo veliki nemiri. Talijansko vojno vodstvo je po uputi vlade preduzeo osobito u industrijskim gradovima najoštire mjere, da se u zatmetku oružanom rukom uguši eventualni ustakan.

Pašićevi zahtjevi i talijanske koncesije Srbima.

«Züricher Zeitung» javlja:

Kako iz talijanskih listova proizlazi, voljna je Italija dopustiti Srbiji, ili bolje reći budući jugoslavenskoj državi izlazak na Jadrani i to ispod Zadra do Trogira. Citavo ostalo obalno područje austro-ugarske monarkije traži Italija za se.

Srbija naprotiv hoće, kao što je to Pašić u svojoj izjavi pred talijanskim zastupnikom Berlioneom kazao, priznati talijanski zahtjev tek za Zadar. Čitavo ostalo dalmatinsko obalno područje zajedno s Kotorom je pripada Srbiji. Prevladu Italije na Jadrani da je dovoljno osigurana posjedom Trsta, Dulja i Valone. Nadalje da Srbija nije voljna davati kakve koncesije u Makedoniji. Drijponju Crne Gore Srbiji ne će se vlasta protiviti.

U jednom komentaru k izjavama srpskoga ministra predsjednika Pašića o zahtjevima jugoslavenskoj odnosno na istočnu obalu Jadrana, piše «Corriere della Sera», da su prava Italije u ugovorima sa saveznicima tako jasno izražena, da ne može biti nikakvih nesporazuma. Italija da će čuti tako sigurnom za svoju vlast da se uopće, ne bi trebala brinuti za propagandu Južnih Slavena, kad ne bi bila uvjerenja, da je razborita politika sporazuma u zajedničkom interesu sviju protivnika Austrije. Predpostavka za sporazum jest, kako to «Corriere della Sera» tom prilikom nedvoumno naglašuje, priznanje strateških potreba, radi kojih Italija zahtjeva za se veći dio Dalmacije. «Corriere della Sera» piše: Italija ne može dopustiti, da se srpske potrebe njezine obrane svadige osporava, sačinjajući iz obzira prema elementima, kao što su Pašić. Članak, koji objavljuje talijanski i srpski interes se svršava ovako: «Ako dobra volja Italije ne odgovara većem dijelu osjećaja Jugoslavene, osjećat će Italija doduše iskreno sažaljenje, ali ne će imati ništa da sebi predbacati.»

«Zeitung» opaža: Kako se vidi iz talijanskih listova, Italija hoće Srbima ili budućoj jugoslavenskoj državi dati izlaz na Jadrani, koji počinje ispod Zadra i ide do Trogira. Cijelo ostalo austrijsko primorsko područje traži Italija za se. Srbija je pripravljena, pa Daščevim izjavama, priznati talijansku pravu jedino na Zadar, Trst i Polu u tim krajevima. Protiv srpskoga stajališta prosvjeduje «Corriere della Sera» i traži najveći dio Dalmacije za Italiju.

Postupanje vlasti neprijateljskih država sa c. i kr. konzularnim činovnicima.

Barun Burián gosp. F. C. Penfield, američkom poklisoru u Beču.

Beč, 9 januara 1916.

Čast je potpisano, uteći se učitosti Vaše Preuzvišenosti gospodinu izvanrednom i opuno moćenom poslaniku Sjedinjenih Država Amerike, Fridrihu Courtlandu Denfieldu, s najpoznijom molbom, da ovo bude dostavljeno na znanje telegrafom putem francuskoj i kraljskoj engleskoj vladu.

Najboljim je čujenjem c. i kr. vlada znala o brutalnom nasilju protiv austro-ugarskog generalnog konzula u Solunu, protiv činovnika i arhiva konsulata, kaog i proti mnoštvo svojih državljana.

Zarobljenje funkcionara dodijeljenih kraljskoj vlasti i državljana pod zaštitom ovih, te premetačine konzularnih arhiva, koji uživaju ne-povredljivost, to su najteže povrede ne samo suverenih prava neutralne države, povrede, koje se protive najelementarnijim i uopće visoko stovanim temeljima međunarodnog prava, nego i uperenje neposredno proti prava i interesa Austrije-Ugarske i ne mogu drukčije ocijeniti nego kao samovoljna djela, koja prekoračuju granice označene ratnicima po pravu i starinom.

Napomenuto postupanje nanovo ostvjetljuje potpunu samovolju, te se Francuska i Engleska ne zacaju dijela, koja nose na sebi pečat najgori i ničim ispričane povrede prava.

C. i kr. vlada pridržaje sebiti pravo, da prema daljnjim mjerama, koje one države poprime da je liše slobode, i ona odredi mjeru koju se budu činile potrebitema.

Potpisani u isto doba prihvata i ovu prigodu, da ponovi izraz svojeg najdubljeg štovanja prema Željovu Preuzvišenosti gospodinu američkom poklisoru.

Crnogorske povrede međunarodnog ratnog prava.

Grof Thurn c. i kr. Ministarstvu za izvanjske poslove.

Sjedište c. i kr. vojnog vrhovnog zapovjedništva, 6. marta 1916.

Dostavlja se na znanje.

Prilog.

Kr. ug. puč. ust. pješ. puk. br. 19. l. polj. bat.

C. i kr. 17. gor. brigad. zapovjedništvo.

18. februara 1916.

Iavljam, da je 9. januara ov. god. kapur Ivan Rohacsek — kao zapovjednik svezne patrole prednje stražarske skupine sjeverno od Cruce — došao pred zapovjedniku u Loznu i njemu ovo javio:

Kad je svezna patrola marširala nešto 300 koraka južno od doline Cruce, naišla je na makarirano mrtvo tijelo jednog pješača.

Iz dopisnika koja se kod mrtvoga našla proglaša, da je to bio puč. ustaša Ivan..., koji je od 20. decembra pr. god. isčeznuo. Dripadao je obavjesnoj ophodnji katedra Dr. Mihajla Huszára, koju su Crnogorci zarobili.

Potpis nečitljiv, kapetan.

Grof Thurn c. i kr. Ministarstvu za izvanjske poslove.

Sjedište c. i kr. vrhovnog zapovjedništva, 30. marta 1916.

Cast mi je dostaviti priloženi izvadak iz zapovjednika, koji mi je dostavljen c. i kr. vrhovno vojno zapovjedništvo, u kojem se govori kako su crnogorski vojnici ubili dva ranjena vojnika austro-ugarske vojske.

Prilog.

C. i kr. bos. herc. pješ. puk. br. 4. III. nadokn. kump.

Izvadak iz zapisnika, sastavljen s pješakom Josipom Jakovom III nadoknadne kumpanije, koji se povratio iz crnogorskog rostva.

Moj je zapovjednik kumpanije, gospodin kapetan S.... bio zarobljen poslije nego je zadobio pet rana. Crnogorski su ga vojnici, premda je on još živio, gola svukli i na najgrozniji način ubili. Isto tako masakrirale i dva Muslima, moja druga. Prvi, Sajto Saric, bio je dopozan rane na glavi, drugi bješće već mrtav. Kad

s Italijom, iznjena liječnika s Italijom, stanje izmjene liječnika i zdravstvenog osoblja s Rusijom. Hospitacija: Posjeta austro-ugarskih vojnih pripadnika u Danskoj ili Švedskoj. Odašiljanje životnih namirnica iz Kopenhaga ratnim zarobljenicima. Piši fintom! Manji članci o ratnim zarobljenicima. Oprez od nezgodnih predatnih mjesata. Poziv za kupnju medalja i krizova. Neuručljiva dopisivanja. — Prema ovom sadržaju list zasluzuje svaku povahu i preporuku. Godišnja preplata iznosi godišnje 1.80 kr., a pojedini brojevi 16 filira.

Dalla cucina popolare di Zara

venerdì dispensate nel mese di agosto 70.300 porzioni di minestra e polenta; oltre a ciò vennero gratuitamente dispensate ai poveri 41.650 porzioni, di minestra, aggiungendovi di domenica gratuitamente la carne.

Elargizioni.

Il signor Doimo Maupas, i. r. direttore d'ufficio postale, cavaliere dell'Ordine di Francesco Giuseppe colla Decorazione di guerra, elargì a favore del locale Asilo di carità per l'infanzia e la puerizia l'importo di cor. 100 in occasione del secondo anniversario del decesso del compianto suo fratello canonico don Pietro Maupas.

Ispravak.

U br. 67. našega lista u vijesti «Previšne odlikovanje» mješte: o. Pavao Bilonić, kako je bilo u «Wiener Zeitung» javljeno, mora da stoji: o. Ante Bilonić, dekan i župnik u Drnišu.

Zašto djeca, kad surše pučku školu, odnevaju knjigu, i kako tomu doskočiti?

Napredak jednoga naroda u prosvjeti može se odmjeriti ljubavlju njegovih građana prema knjizi. Narod, koji zavoli knjigu, kao najmiliju drugu i prijateljicu, nema straha za svoj nacionalni ni ekonomski opstanak. Stoga bi i zaljubili djecu u čitanje morao biti prvi i glavni cilj pučke škole. Čita li djete rado, stiče više spoznaja; svijest mu se razvija, duševni horizont širi. Ovakova djeca lakše shvaćaju i napreduju i u drugim predmetima. Je li djete zaljubljeno u čitanje, već je osiguran njegov dobar uspjeh u školi, a, što je glavno, kad svaki pučku školu, može se biti mirni, da će se i nadalje okoriščati znanjem stečenim u školi i napredovati.

Da li se i našoj djeci, koja se otputuju iz škole poslije šest, i u osam godina počajanja, može reći, da ih se je zaljubilo u čitanje? I ima li se nade, da će i ona u okolini posegnuti ka knjigom ili novinom? Iskreno kažem — ne! U Zagori bar i 95% djeca — ne! Koji je tomu uzrok? Ima ih više, ali su glavni: 1) u školskim knjigama; 2) u vrlo malom ili nikakvom broju prikladnih djeci knjiga u učeničkoj knjižnici; 3) u vrlo malom ili nikakvom primanju prikladnih djeci listova; 4) što ponavljaoce ne odgovaraju svojoj svrsi; 5) što se učiteljstvo ne osjeća zadovoljno.

Druga i treća čitanka datiraju valjda još odnada 30-40 god. Da su zastarje, prema današnjim zahtjevima pedagogije i metodike, ne treba ni rijeći trošiti. Treću čitanku upotrebljavaju djeca zadnje 3 god. i 2 godine u ponavljanici. Ovoliko je god. prevratić, koje čudo, kada je se otresu, da više za život u nju ne zavire!

Da se djeca priljube knjizi nije dovoljno ni sama čitanka, pa bila i najprikladnija. Jednom kad pročitači čitanku, ne zanima ih više. Hoće im se drugih lijepih knjiga, hoće im se prikladnih listova, u kojima će nalaziti novih misli i svijest obogaćivati novim spoznajama. Sama čitanka ne može djecu ni uputiti ni uvesti u čitanje i razumijevanje knjiga i listova. Za razumijevanje istih hoće se upute, hoće se više spoznati, a koje se stiču čitanjem sve to za njih prikladnije lektire. Ako se djete u školi ne upute u čitanje knjiga i listova, već se ograniči na samu čitanku, posljedica će biti, kada se raskrstiti s čitankom, da će malo po malo, mjesto napredovati, nazadovati dok ne postane poluanalfabet, a možda i analfabet. Ove posljedice prate većinom naš zagorsku djecu, kojoj je bila jedina lektira čitanka. Da, jedina, jer u nas, bar u Zagori, učeničke knjižnice postoje većinom na papiru. Učiteljstvem u školi, koja je otvorena ima 8 godina. U učeničkoj knjižnici ima 17 knjiga. Od ovih je 11 poljodjelskog sadržaja, koje bi se mirno moglo uvrstiti u učiteljsku knjižnicu, a 5 je društvena sv. Jerolima i život sv. Katarine. Prikladne djeci knjige, koja bi ih mogla privući sebi i uputiti i zaljubiti u čitanje, nema niti jedne! I po drugim školama, bar u Zagori, vladaju iste ili slične prilike.

Đišta pak toliko ne može privući k čitanju, koliko pružanje djeci prikladnih listova. List dospjeva u ruke češće. Uvijek novim i savremenijim sadržajem: njezinim pjesnicima, zabavnim pričama, zanimivim poučnim člancima, novim lijepim ilustracijama. Sve o djecu uvelike veseli. Objavio list ne ispuštaju iz ruke, dok čitanjem ne dokrajče. Ali u nas s primanjem djeci listova stoji se naigore. Naš Zagorac, jer i sam nepisem i neprisvojitelj, radije će pustiti, kad bi mu djete imalo ostati i analfabetu nego li će dati 1-2 K djete za list. Za vino i rakiju ima svaki i na stotine kruna na godinu, a za list djecetu nema ni onaj, koji i hiljadu ima na kamata. Uspije li se da se preplatiti djete pre godine, mučno će to i druge. Pokušao sam u dva mjeseta prigrnuti nekoliko djeca, da se preplatite na jedan djeci list. Na početku druge godine redovito sam dozivo, da su mi plaću list povraćala s riječima: «Otat mi je rekao, da Vam list vratile, jer da on nema više novaca!» Od jednoga djete dozivo sam i ganutljiv prizor. Polozivši mi list na sto, pogje na svoje mjesto, ali kada je nešto zaboravilo, povrati se, uze list i jecajući poljubi ga. Mene je potreslo, djete sam umirio revakši, da ču mu ja list darivati.

Pohvalno je, što je pokraj. škol. vijeće nedavno preporučilo svim školama «Smilje», kao naš najbolji djeci list, namjerom, da ga se što više širi i tako djecu zaljublju u čitanje. Ovo i je povođ ovim recima. Ova lijepa namjera p. s. v. urođit će evo ovim plodom: «Smilje» će se raširiti prve godine u jedno dvije hiljade primjeraka više, druge godine ni polovicu od ovoga, a treće ni desetinu. Žbog ne pojmačja sa strane roditelja o važnosti prosvjete, to ćemo

mi učiteljili biti sretni, ako 5% učenika pragnemo da se preplatite. I ovo će se obično pretpostaviti djeca onih bolje stojeci roditelja, kojih od svih, a i obzira prema učitelju, ne će moći svojemu djetu zanikati 1-2 K, a i onih roditelja, koji su i sami nešto prosvjetljeniji. Ali mi bi se morali postarat, da se i ono 95% djeca siromašnih roditelja, ili po imenu ili po dušu, opskrbe prikladnim listom i knjigama, ako hoćemo u školama pravoga i općega uspjeha. Uz dobro volju sve je moguće pa i ovo. Zamislimo sam, kad bi nam svako 15 dana, ili najviše poslije mjesec dana, stupio u školu djeci list, kolike li radosti i veselja djeci? Koliko bi se ljubavi ka knjizi promicalo? Pravo bi veselje djeci bilo, kad bi mogla svu u školi iz ovog lista čitati koju najnoviju ljestvu priču, koju zgodni i savremeni poučni članak. Koji bi zanos kod čitanja vlađao, to zna samo onaj, koji je bar s nekoliko djeca kušao. Dobar list ovako bi često mogao, a i morao zamjeniti čitanku. Trebalo bi da učitelj kao jednu od glavnih dužnosti nastoji, da djeca liste čitaju. Prvo nego li stigne drugi broj, da se prvi pročita. U rasporedu sati trebovalo bi, da budu bar 2 sata na nečijelju, kroz koje bi učitelj ispitivao i vodio kontrolu o čitanju knjiga i listovima. Iz pročitanja knjige da djeca pobilježje glavna lica, koju glavnu rečenicu ili u kratko sažraj. Pri posjetu nadzornik imao bi glavno pozitiv da se uvjeri, kako i koje knjige i listove djeca čitaju, te kao i u ostalim predmetima, tako i o ovom da se djeca ispituju. (Sljedi).

industrijom. Grad je smješten u pjeskovitoj ravnici s obje strane južne Dvine, koja je ovdje, 15 km pred ušćem u Riški zaton, široka 800 met. Riga ima znamenitu prošlost u vrijeme progovata mačevnoga reda i zaštitu za cvjetanja Hanse. Kasnije se borile za Rigu Švedi i Poljaci, dok nije napokon grad za velikoga sjevernoga rata godine 1710. pao u ruke Rusima i uslijed mira ništadskoga god. 1731. ostao Rusiji. U našem je vijeku Riga kao trgovачka luka lijepo napredovala. Grad se sastoji od unutrašnjeg grada, petrogradskog, moskovskog i mitavskog predgrađa. Grad ima više spomenika (Herderovo poprsje itd.), znatan broj uglednih crkava, raznih učenih zavoda i zbiraka; u carskom dvoru stolovao je guverner. Ispod grada je Ust-Dvinsk (Dünabund) primorska utvrda na lijevom rukavu Dvine, gdje se ova spaja pri ušću u Riški zaton sa širokom kurskom Aa-rijekom.

Visoko odlikovanje Ludendorffu.

BDRILIN, 5. Car je udijelio prvom generalu kvartirmajstoru Ludendorffu, prigodom zauzeća Rige, veliki križ reda Crvenog Orla, s brastovim lišćem i mačevima.

Sinočni izvještaj njemačkog velikog glavnog stana.

BERLIN, 4. u večer. Na zapadu borbeni djelatnost oživljuje. Na istoku Rusi su potisnuti preko livonske rijeke Aa. Neprijatelj je napustio Ust-Dvinsk.

Grof Czernin u Berlinu.

BEČ, 5. Ministar izvanjskih posala grof Czernin krenuo je jučer sa poslanstvenim savjetnikom grofom Colloredo-Mannsfeldom u Berlin.

Izjave njemačkog kancelara Michaelisa o otkrićima u Suhomlinoj punci.

BERLIN, 5. Upravitelj Wolff-Bureau-a Mandl bio je primljen od državnog kancelara. Ovaj se najprije izrazio o otkrićima u Suhomlinovoj punci, koja bi mogla da preinče sud europske javnosti i one izvan Europe o Njemačkoj i da unište legendu da je Njemačka kriva ratu. Da je američka vlada, kad je odgovarala na papirnu notu, znala da se otkrića, bila bi jamačno drugačije sudila. Ko je izabran čas za rat, to je danas doista neobitno dokazano.

Zatim državni kancelar je opisao hajku ruske vojničke stranke za rat, pa je dodao: Ni njemačka vlada ni njemački narod, koji je svome vladaru u uzajamnoj, neporušivoj vjernosti odan, nije ni onda ni u koje drugo doba bio prožet onom pohlepolom za osvajanjem i moću, koja mu se pripisuje: inače on bi za prošle četrdeset i tri godine mira bio upotrebio zgode, koje su mu se više puta pružale, da zametne rat u manje teškim prilikama. Ništa drugo nije nas u ovaj krvavi obrambeni rat za život i slobodu riniulo, nego samo pogana volja neprijateljskih zločinaca hajkača. Ovu istorijsku istinu koju Suhomlinov i Janšević učinio iznova potvrdjuju, neće nikakva američka nota preinaci. Nota neće ni našu tvrdu volju potresti, da u vjernoj zajednici izmogni prijestola, vlade i naroda, izvoštimo svoj ratni cilj, za koji se naši junaci već tri godine bore i krv liju: taj je cilj očuvanje svetog prava, da Njemačkoj ne bude naloženo skojeno i da se dalje obezbrženo razvija u miru i slobodi.

Za opskrbljivanje naroda ugljem.

BEČ, 5. Sutrašnjom naredbom o uređivanju potrošnje uglja, koksa i briketa određuje se za opskrbljivanje pučanstva ugljem jedan sistem kontingencije, lim što će se iz raspoložive kolikoće goriva izlučiti unaprijed stanoviti kontingenčni za pučanstvo i neke zavode, te će ga se doznačiti političkim zemaljskim vlastima radi razdiobe. Za nabavljanje gorive izdavate se karte za uglj. Drugom naredbom određuju se mјere radi štjecenja plina, elektriciteta i goriva. Prije svega određuju se opća zabrana da se grieje do 15. oktobra, da stanoviti izuzećima. Izvanskih i unutrašnjih rasvjeta i grijanje javnih i privatnih prostorija imaju ograničavati na najmanju mjeru; u privatnim stanovima smiju se grijati najviše tri sobe i kuhinja. U 7 s. na večer imaju se poslovnicu zatravati, izuzevći dućane za živež, gostonice u 10 sati, kafane u 11 sati; ne smiju se grijati kinematografi i slična zabavista, izuzevši kazališta, sale za koncerte i prostorije za obrazovanje i nauku. Na kraju ovlašćuje se ministarstvo željeznica, da ograniči ili obustavi promet lokalnih željeznicu.

Izvještaj bugarskog glavnog stana.

SOFIJA, 4. Glavni stan, 4. septembra:

Mačedonska fronta:

Na Cervenoj Steni cijeli dan vrlo žestoka artillerijska vatrica. Zorom napadoše Francuzi kod Cervene Stene i na zapadu od Bitolja, ali bježu zapornom vatrom odbijeni. Na Dobropolju Srbi pokušaše po noći dvaput da napunu, ali bježu ručnim granatama ubijeni. Na donjoj Strumi čaranjka između straža.

Rumunjska fronta:

Slaba puščana i topovska vatrica na više latčaka fronte.

Ruska vlast pristala na londonski ugovor.

STOCKHOLM, 4. Brzojavna agencijajavla, da je petrogradska privremena vlast pristala službeno u ime revolucionarne Rusije na londonski ugovor od 5. septembra 1914.

Umro bivši ruski ministar predsjednik Stürmer.

PETROGRAD, 4. Nekadašnji ministar predsjednik Stürmer umro je od uružnje, dana 3. septembra, u 77 god. života.

Civilno vjenčanje u Rusiji.

BERN, 5. Ruski dopisnik «Bund» javlja iz Petrograda: Naredbom privremene vlade civilno je vjenčanje priznato zakonitim u Rusiji.

Telegrammi della Redazione.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

I bollettini dello stato maggiore generale austro-ungarico.

VIENNA, 4. Si comunica ufficialmente:

«4. settembre 1917.

Teatro della guerra orientale.

A nord-ovest di Focșani collarono due attacchi russi-rumeni. A sud-est di Czernowitz le nostre truppe in una lotta tenace espagnarono un'altra, validamente trincerata. Corpi germanici in un vittorioso assalto presero Riga.

Teatro della guerra italiana:

La giornata di ieri trascorse senza combattimenti di fanteria di maggior entità. Durante la notte abbiamo respinto presso Kal e Madoni punte italiane. Da questa mattina le nostre truppe sul versante settentrionale del Monte San Gabriele sono nuovamente impegnate in un violento combattimento.

Trieste venne di nuovo attaccata da aviatori nemici.

Il capo dello stato maggiore generale.

I bollettini del grande quartiere generale germanico.

BERLINO, 4. Il Wolff-Bureau comunica:

Grande quartiere generale, 4 agosto 1917.

Teatro della guerra occidentale:

Il nemico, penetrato durante la notte a nord-ovest di Lens nelle nostre linee, ne venne con una contropunkto tosto cacciato. Nella Sciampana i Francesi, che dopo un fuoco a stamburare punzono innanzi sulla strada Somme-Py-Souain, furono ributtati con un contrattacco. Dinanzi a Verdun vigoroso combattimento a fuoco. Nella notte dal 2 al 3 settembre i nostri aviatori bombardarono Calais e Dunkerque, ieri Dover; Chatam, Sheerness e Ramsgate, furono questa notte aggredite con bombe dai nostri velivoli. Ieri furono abbattuti 19 velivoli nemici e due palloni frenati.

Teatro della guerra orientale.

Dopo una battaglia di due giorni, ieri l'ottava armata, comandata dal generale di fanteria von Hutier, occupò da ovest e sud-est Riga, che ardeva in più punti. I Russi sgomberarono nella massima fretta la loro estesa testa di ponte ad ovest della Duna e di Riga. Le nostre divisioni trovansi dinanzi a Ust-Dvinsk. Fitte, disordinate masse d'eserciti si pigliano in marcia diurne e notturne da Riga verso nord-est. A sud della grande strada che conduce a Wenden, da entrambi i lati del grande torrente Jägel, numerose forze russe si lanciarono in un sanguinoso disperato attacco contro le nostre truppe per coprire la ritirata della 12.a armata russa in rotta. In un accanito combattimento esse soggiacquero al nostro assalto. La grande strada venne in alcuni punti raggiunta dalle nostre divisioni. Alcune migliaia di Russi furono tratti prigionieri, vennero catturati oltre 150 cannoni e innumerevoli attrezzi di guerra.

Il primo quartiermastro generale Ludendorff.

D. KASANDRIĆ odgovorni urednik.

